

BOUCHERY, Walter (Antwerpen 31 juli 1908 –
Lochristi 13 juli 1961).

Volgde middelbaar onderwijs aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege te Antwerpen. Bouchery doctoreerde in de rechten aan de Katholieke Universiteit Leuven en vestigde zich daarna als advocaat te Antwerpen.

Als scholier, student en later ook als afgestudeerde engageerde Bouchery zich in de Vlaamse studentenbeweging. In de jaren 1920 werd hij voorzitter van de Sint-Lutgardisbond, die op het Antwerpse

Een jonge Walter Bouchery in zijn studentenkamer. Vanuit het AKVS werd hij in 1938 kaderlid van het AVNJ. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was hij de spil van een Dietsgezinde dissidentie in de jeugdbeweging van het VNV. (AMVS)

jezuïetencollege de Vlaamsgezinde studentenactie coördineerde. Als lid van het hoofdbestuur van het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** (AKVS) was hij de promotor van de met steun van pater Reginald Andries opgerichte AKVS-knapenbond van de gewestbond van Groot-Antwerpen, de **Witte Kaproenen**. In die periode was Bouchery ook hoofdredacteur van het Gentse studentenblad van het **Algemeen Vlaamsch Hoogstudentenverbond**, *Den Uyl* (1930-1931), en beheerder van *De Blauwvoet* (1920-1941). Samen met Ernest van der Hallen poogde hij katholieke Vlaamse jeugdherbergen voor jongens uit te bouwen; met steun van het AKVS ging in 1932 te Antwerpen het Vlaams-nationalistische jeugdhuis **Wiking** open. In 1938 werd Bouchery leider van de kaderscholen van het **Algemeen Vlaamsch Nationaal Jeugdverbond** (AVNJ), de jeugdbeweging van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV).

Op 10 mei 1940 werd Bouchery door de Belgische overheid gearresteerd en met andere Antwerpse Vlaams-nationalisten naar een kamp in Zuid-Frankrijk gestuurd (**Spooktreinen**). Bij zijn terugkeer hernam hij zijn functie als AVNJ-kaderlid en werd hij secretaris van het Comité voor de Politiek Weggevoerden (waarvan René Lagrou de voorzitter was).

Tijdens de onderhandeling over de integratie van het AVNJ in de nieuw op te richten **Nationaal-Socialistische Jeugd Vlaanderen** organiseerde Bouchery samen met Steven Debroey min of meer geheime bijeenkomsten met andere AVNJ-leiders. Bouchery verdedigde er een aanwezigheidspolitiek om de groeiende invloed van de nationaal-socialistische **Vlaamse Jeugd** van Alfons Wachtelaer tegen te gaan. Vandaar dat hij ook binnen het NSJV zijn functie aanvankelijk bleef uitoefenen. Eind 1941 vroeg hij ontslagen te worden, omdat hij zich niet kon verzoenen met de richting die de NSJV en het

VNV uitgingen. Niettemin bleef hij op post. Op 14 juni 1942 organiseerde Bouchery samen met Debroey en Remi Piryns dan de zogenaamde Putsch van Vilvoorde. Op deze VNV-kaderdag werd vanuit de NSJV clandestien een bijeenkomst georganiseerd, waaruit een document voortkwam waarin het VNV zwaar op de korrel genomen werd. Bouchery en de anderen bekritiseerden echter niet de collaboratie of het nationaal-socialisme van het VNV, maar wel de verwaarlozing van het Dietse en het christelijke gedachtegoed. Deze 'putsch' mislukte, en Bouchery werd nu wel door de VNV-leiding ontslagen. Ook daarna bleef hij echter een centrale rol spelen in de Dietse oppositie binnen de collaboratiebeweging onder meer als een van de leiders van **Nederland Eén!** en contactman met de gelijkgezinde organisaties als het **Dietsch Eedverbond** en het **Dietsch Studenten Keurfront**. Na de bevrijding dook Bouchery onder en werd bij verstek ter dood veroordeeld. Hij gaf zichzelf aan, werd in 1946 voorlopig in vrijheid gesteld en datzelfde jaar door de krijgsraad van Antwerpen vrijgesproken. In beroep werd hij alsnog tot drie jaar veroordeeld en vervallen verklaard van zijn rechten.

Bouchery stichtte de uitgeverij-drukkerij **Luctor** en engageerde zich onmiddellijk in de heroplevende V.B. In 1947 gaf hij het gevangenisdagboek van Irma Swertvaeger en het Vlaams-nationale weekblad *Wit en Zwart* uit. Onder zijn impuls werden op het einde van de jaren 1940 te Antwerpen bijeenkomsten van Vlaams-nationalisten gehouden, waaruit onder meer de **Vlaamse Concentratie** (1949) en indirect, in november 1952, de **Vlaamse Volksbeweging** ontstonden. Via het door hem opgerichte en geleide Vlaams-nationalistische tijdschrift *Opstanding*, dat na een korte periode werd vervangen door *De Volksbeweging*, was Bouchery bij beide initiatieven betrokken. Hij voer steeds een onafhankelijke koers wat hem in conflict bracht met zowel de Vlaamse Concentratie als de vvb. Bouchery overleed aan de gevolgen van een verkeersongeval.

LITERATUUR: 'De zaak van NSJV-Dienstleider Bouchery', in *De nieuwe Gazet* (5 december 1946); – 'Walter Bouchery vrijgesproken', in *De Nieuwe Standaard* (31 december 1946); – 'Walter Bouchery tot drie jaar veroordeeld', in *De Standaard* (2 juli 1948); – L. Vos, *Bloei en ondergang van het AKVS*, 2 dln., 1982; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994; – P.J. Verstraete, *Walter Bouchery en de Dietse beweging*, 1998.

NICO WOUTERS